

מסורת הש"ס

א) וזכום בט; ב) ז' נימא, ג) א"ם חושב ז"ק, ד) וז' אחריון דמיון כ' ז"ק, ה) ז"א דלא מפקא, ו) [פיגול ש"ש], ז) [פיגול ש"ש], ח) [ג: ד"ה א"ל], ט) ז"ק, י) [לעיל ג:]; כ) א"ם דלטעמיה דקאמרא דעד דזריק ל'הו פיגולתיקיש ליה גבי תורה נמי כ' ז"ק, ל) ז"א נימא דעד, מ) דמאי דקדש הלזם דקאמר מאי לאו כו', ז"ק, נ) ל' ואשם ופרך דע"כ בחטאת ואשם מיירי כ' ודע"ה: ז"ק, ס) ע"כ פקע פיגול ז"ק, ט) ולא קרעו מתירוי וא"כ ז"ק, פ) ז"ל שחל ז"ק, ק) ק'היג' לפני חטאי דע"כ מקיים גבי ז"ק, ר) ה"ע"ג דאזריק דס' כלומר כ' ז"ק, ג) ז"ק כדאמר לקמן סד' חז"כ ד"ה ועוד מנא כ', ה) והשתא הוי פשיטא מ"מ לנדי' דרישא דהיטו וזיקת פיגול ופרך סיפא ודאי כ', ז"ק, ו) דלעולם בחטאת ואזריק וקמ"ל כו' ז"ק.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה וז' עלה וז'ו' אינו חשוב האי פיגול וכו' כשאר פסול'ם אינו מנא וכו' וקשה לר' גי'ל דמישך אמר ל' ר' גי'ל כ"ל דה"ל: (ב) ד"ה דבני הטל וכו' וקמ"ל לעיל דקש הלזם:

רבינו גרשום

נמי בוריקא היליך קדש הלזם ומביאי לידו מעילה דלא פיגל אלא בשחיטה וחסודה דלא הוה פיגול גמור והא דאמר רב גי'ל דאינו מעילה לידו מעילה דפיגול נמי בוריקא: והא, קתני עלה דההיא דקומץ פיגול אלא אחרימא מביא לידו פיגול השירים במחשבה דקמיצה לחודה: והו' עצמו. הקומץ עצמו לא כ"ש ואחריון החת בזהב'ם מאי קאמר ההו' קאמר אם אינו מתקבל כלומר אם אינו חשוב ואי מעילה לידו לחודה דפיגול גמור דכיון שהעלו למזבח פקע פיגולו והיך מביא אחריון לידו מעילה השירים. אלאמא דבמחשבה דקומץ לחוד הו' פיגול גמור. וד"ה במחשבה דשחיטה לחודה וקתני קדש הלזם דמביא לידו מעילה וקשיא לרב גי'ל: אמר ל' רב גי'ל. הא נמי אל אחרימא מביא לידו פיגול. לא אמר דבקמיצה לחודה אלא הא נמי פיגול דקמיצה הוה התחלת פיגול אבל לא הו' פיגול עד דפגולו בכלולו בעבודת: והאמר אילפא. בפרך כל הזבחים תנינא: מחלוקת דרבי יהודה וזכמים בשתי עבודות. ואוקמינן בגמ' כגון שאמר הרני שחט סימן ראשון לאורלו חוץ לזמנו

והא. עלה דההיא דקומץ פיגול קתני אס אחרים מביא לידו פיגול כלומר השיריים במחשבה דקמיצה לחודה הוא עצמו הקומץ לא כ"ש ואמרין הסם במסכת זבחים [מג:]. מאי קאמר ה"ק א'ס א) (אינו) חשוב ו' זכאי פיגול דפגול בקומץ לחוד כפגול גמור ו' דכיון ד' דהעלהו למזבח דפקע' פגולו ממנו כשאר פיגולים היאך מביא אחרים השיריים לידו מעילה ו' אלא ודאי פקע פגולו ממנו ומביא השיריים לידו מעילה". אלמא דמחשבה דקומץ לחוד הו' פיגול וקמ"ל דקדש הלזם דמביא לידו מעילה וקשיא לרב גי'ל: אמר ט' רב גי'ל הא נמי דקתני אס אחרים מביא לידו פיגול ה"ק איסורא דמייסא כו'. דלא אמר דבקמיצה לחוד הו' פיגול אלא ו' ה"ג דפגל בקמיצה ופגל נמי בקטירה כדאמרין לעיל א): האמר אילפא. דפרך כל הזבחים (וזכום בט:); מחלוקת יא' וכו'. דקאמר רבי יהודה במתני' אס מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול ומייבין עליו כרת ואס מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן (פיגול) ו' [פסולין ואין חייבין עליו כרת דעיקר פיגול

דחייבין עליו כרת הו' במחשבת אכילה חוץ לזמנו וחכ"א זה חוה ו') [פסולין ואין חייבין עליו כרת ואמר אילפא מחלוקת יא' וכו' דר' יהודה סבר אס מחשבת הזמן וכו' ורבנן סברי להכי אין זו כרת דעירוב מחשבות הו' חוץ לזמנו וחוץ למקומו בזבח אחד ולהכי אפילו בשתי עבודות פסול ואין זו כרת הואיל ולא היא כולה במחשבת חוץ לזמנו. ולהכי קרי לשני סימנין ז' עבודות משום דקסבר ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף וכי שחט סימן אחד עבד פלגא דשחיטה: אצל צעזעה אחס. כגון כסימן אחד שחשב בתאיו חוץ לזמנו וחזיו חוץ למקומו: דברי פגל עירוב מחשבות הו'. ואין זו כרת אצל פסול הו'. ומ"מ אשכחן לר' יהודה דאס מחשבת הזמן קדמה בשחיטה לחודה הו' פיגול וא"כ לרבנן אס לא חשבב זה אלא חוץ לזמנו לחודה בשחיטה הו' פיגול וחיבין עליו כרת אלמא דבמחשבת שחיטה לחודה פיגול הו' וקמנו ו') קדש הלזם דפיגול מיייתי קדשים קלים לידו מעילה וקשיא לרב גי'ל: אמר לך רב גי'ל ה"ג לא אמר דמחשבת שחיטה לחודה פיגול אלא לבי זריק תיגלי מילתא אי צעזעה אחת עירב המחשבות אי בשתי עבודות דאי שחבב בשתי עבודות לבי זרק דסם במחשבת פיגול הו' פיגול לרבי יהודה כדאית ליה ולרבנן כדאית להו ואי צעזעה אחת דברי הכל לא הו' פיגול אצל מ"מ לעולם לא מיקרב צעזעה דפיגול עד דזריק והתם ה"ט דקדש דשתק בזריקה דלא פיגל אלא בשחיטה לחודה אצל אס פיגל בזריקה נמי לא מיייתי קדשים קלים לידו מעילה דכרב גי'ל: א' אי הכי. תיקשו ליה ו' נמי דקאמר דעד דזריק לא הו' פיגול דלטעמיה גבי תודה נמי לא הו' פיגול עד דזריק אס כן קשיא ליה הא ו') מאי קדש הלזם דקאמר לאו לחיוביה דמעילה אע"ג דהשתא הו' פיגול גמור דפגל בזריקה אלמא זריקת פיגול מביאה לידו מעילה בקדשים קלים: לא מאי קדש הלזם ליפסל. קדש דבצי שריפה דלא הו' כחולין אצל לא למעילה וכדרב גי'ל: וינא מסייעא ליה. לרב גי'ל: הפיגול נעולם מועילין זו לאו אע"ג דאזויק דס. לשס פיגול והיינו כרב גי'ל דאמר אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים: לא. כי קתני נעולם מועלין זו דלא זריק קא מיירי ולא מסייע ליה: אי דלא זיק. לשס פיגול פשיטא דמועלין זו יג: אלא נעולם בזריק קא מיירי. ואפילו הכי לא מסייע ליה דכי מניא דלעולם מועלין זו אפילו לאחר זריקה בעולה הואיל ולגבוה ה'א דאין זה היתר לכהנים ולא מיירי בחטאת ו' ואשם יח: נעולם בחטאת ואשם מיירי דאי בעולה פשיטא מאי למימרא עיו:

סיפא ודאי מסייע ליה דודאי בחטאת מיירי ואפילו הכי קאמר דלא תהניא וסיפא בחטאת רישא נמי בחטאת ו' והשתא הו' סייעתא ינו לנדי' דרישא היינו זריקת פיגול וקאמר מאי שגא ומשני הלנה דעביד צידים כו' לאו דוקא יטא תני זיה צידים אלא שע"י חסרון מעשה הוא לא מהניא זריקה לאפוקי מידי מעילה כו' ואס תאמר מה בכך אי לא מסייע סיפא מ"מ רישא מסייע ליה דהא על כרחך מיירי בחטאת ולאחר זריקה דאי בעולה מאי למימרא ואומר

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ד.

שיטה מקובצת

א) קתני עלה אם. גליין אע"ג דהוי מדברי אמוראי קאמר הכי ואין זה סוגיית התלמוד אלא לפי שלומד הדין כדרך התנאים מקו"ח גרסינן והא קתני. כך מצאתי בגליון ספר ישן נושן ובקצת ספרים מדויקים גרסי' והא עלה קאמר: ט' עירוב מחשבות אור' י' נמחק: ט' מילתא לטפרע אי: ז' אי הכי גבי תורה נמי עד דזריק. גליון פי' כיון שהטעם הוי משום דאיגלאי מילתא גבי תורה נמי נימא דלא קדש הלזם דלמפרע אי: ז' איקבע הפיגול בוריקא איגלאי מילתא שהוקבע הפיגול משעת שחיטה ואלא מאי קדש הלזם. גליון כלומר מאי קדש הלזם דקאמר לאו למימרא דקדוש משעת שחיטה ומועלין בו ואמאי כיון דלמפרע יקבע הפיגול בוריקא איגלאי מילתא שהוקבע הפיגול משעת שחיטה ואלא מאי קדש הלזם סיומא דקדושיא היא ומשני מאי קדש הלזם לענין שריפה ולא לקבוע לידו מעילה. ע"כ בגליון ספר ישן נושן. גליון אחר אי הכי בני תורה נמי לבי זריק. פי' דקס"ד דהא דאמר קדש הלזם היינו לענין לאחויביה דכיון: והכי פריך נהי נמי דעיקר פיגול לא פקעב אלא בוריקא מיהו מ"מ נימא דלבי זריק איגלאי מילתא לטפרע שחל הפיגול למפרע משעת שחיטה דכאמרין גבי סימן ראשון וסימן שני א) לענין לחיובי על הלזם במעילה וא"כ קשיא לרב גי'ל דאמר אין זריקת פיגול מביא לידו מעילה בקדשים קלים ומשני ודאי הא דקתני קדש הלזם לאו לאחויבי דקדש קאמר אלא דוקא דלא הוי כחולין ובצי שריפה ע"כ מצאתי בגליון: ו' חשוב מתקבל כלומר אם אינו חשוב בהאי: ו' גמור לומר זכיון: ו' אמר לך רב: ו' אלא. גליון אלא הא נמי פיגול דקמיצה הוי התחלת פיגול אבל לא הוי פיגול [ואל עד דעבידן בכלולו העבודות. לשון ה"א: ו' חבת וכו' נמחק: ו' כחלוקת בשתי עבודות דר"י חבת וכו' נמחק: ו' בי. גליון דמתני' היא קדשי קודם זריקה ומועלין בהם. הרא"ש ז"ל: ו' ואשם אי בעולה פשיטא לעולם ודע"ה: ט' למימרא דמועלין היא דבכל העולה מועלין בין לפני זריקה בין לאחר זריקה: ט' סיומא דמילתא דלעיל: י' אינו מתקבל בפנים: י' ע"כ פקע פיגול: י' טע' הוי והרי לא קרב מתירוי וא"כ: ט' ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול חבת לאו נמחק: ט' ורבנן

ב) נראה דנ"ל ואפשרי חייב על הלזם משום מעילה וקשא וכו'.

עזמו לא כ"ש סיומא טע' מילתא דלעיל הוא לימן טעם למה פקעה פיגול וזכ' ז"ש בזבחים (דף מג.) הוא ופרוך הסם מאי קאמר ומשני הכי קאמר אס אינו יו' מקבל בפנים היאך יציא אחרים לידו פיגול כלומר ס' ע"כ יו' קבע פיגול דאס הוא פיגול כשמעלהו ע"ג המזבח אס כן ס' עפרא בעלמא הו' יט' ולא קרבן וא"כ היאך מביא השיריים לידו פיגול הא צעיקן כהרצאת כשר אלמא משמע שחל הפיגול משעת קמיצה והוא הדין בזבח שחל משעת שחיטה דאי ס"ד דאינו חל עד שעת זריקה וכן במנחות עד שעת הקטרה אס כן הכי מוכיח עולא דעפרא בעלמא הוא אס לא פקע הפיגול דילמא לעולם לא פקע ומ"מ לא הו' עפרא בעלמא שהי אין הפיגול חל עד שעת זריקה וכן במנחה בשעת הקטרת קומץ שאו הוא ימזיר השיריים והשתא חלו מרוייחו הוא אס הפיגול חל עד שעת זריקה וכן במנחה בשעת הקטרת קומץ שאו הוא ימזיר השיריים והשתא חלו מרוייחו הוא אס הפיגול חל עד שעת זריקה וכן במנחה בשעת הקטרת קומץ שאו הוא ימזיר השיריים והשתא חלו מרוייחו הוא אס הפיגול חל עד שעת זריקה ומכל מקום מוכיח עולא שפי' שפקע פיגולו דכיון דאיסורא דמייטי לידו פיגול מתחילה משעת קמיצה שהיא כנגד

שחיטה אי לאו דפקע פיגול הוה לן לאחשוביה עפרא והוי לא קרבו מתיריו: והא אמר א"רפא מחלוקת בשתי עבודות ב'. כסוף פ"צ זבחים (דף ט:.) היא גבי הא דתנן א"ר יהודה אס מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחיבין עליו כרת ו' ואס לאו פסול וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואמר אילפא מחלוקת בשתי עבודות כגון דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו ופליגי ר' יהודה ורבנן ואלו במפגל כחצי מתיר דבי יהודה אית ליה מפגלא ורבנן לית להו מפגלא אצל צעזעה אחת ד"ה עירוב מחשבות הו' ואין כלן פיגול אלמא יטא) שעת הפיגול משעת שחיטה דאי ס"ד דאינו חל עד זריקה אס כן בשתי עבודות נמי ליהוי עירוב מחשבות שהי אין הפיגול כסימן ראשון עד שעת זריקה והרי לך מחשבת המקום קדמה ומשני לבי זריק איגלאי מילתא כו' כלומר יטא אחריון בשעת זריקה איגלאי מילתא למפרע שחל הפיגול משעת סימן ראשון הלכך מחשבת הזמן קדמה אי צעזעה אחת אי בשתי עבודות כלומר ככל ענין דמייירי משנתיו אי כדמפרש לה ר' יוחנן צעזעה אחת אי בשתי עבודות כדמפרש לה אילפא: א' הכי גבי תורה גמי. כלומר נימא נמי דלבי זריק איגלאי מילתא למפרע שהפיגול חל משעת שחיטה וא"כ ינו אמאי אין זריקת פיגול מביאה לידו מעילה כי היכי דאמרין דקדש דלזם:

ו' אלא מאי קדש הלזם א' לחיוביה במעילה. אינו ר"ל לענין מעילה דלזם דהא פירשמי לעיל דלא שייך זיה מעילה אלא ה"ק לא תימא כדשינין לעיל בזריקה אלא דקדש הלזם ליפסל בטבול יוס ומחוסר כפורים וצלינה בשחיטת פיגול מכל מקום לא מהניא זריקת ו') (פיגול) לאחיוביה דמעילה בקדשים קלים: ל"בא מסייע ד"ה הפיגול אע"ה מועלין בו דא' ו' אע"ג דזריק. כלומר אלמא כיון דפיגל אין הזריקה מוציאתו מידי מעילה ומיירי בקדשי קדשים והוי סיוע לרב גי'ל: א' א' זריק מאי דבייביא פשיטא דמועלין. ו' ו"ת דילמא הא קמ"ל דלא אחריון כמאן דמוקניהו דמי ולא קרינן בזה קדש ה' י"ל דהכי קאמר מאי למימרא ואמאי קתני לעולם ליתמי הפיגול מועלין זו ותו לא יטא: א' בעוזה מאי דבייביא פשיטא. דמועלין דאפילו לא היתה נפגלת מועלין זו עד שחא' לבית הדשן ו' כדאמר לקמן (דף ט.) ועוד תניא כו' אלא אי אמרת בעולה זריכא למימר כלומר פשיטא דלא מהניא זריקה [להוציא] מידי מעילה אפילו לא לן דמה אלא ודאי מיירי בחטאת דאף על גב דכי לא לן דמה זריקה מוציאתה מידי מעילה מ"מ כי לן דמה דאו נעשית הזריקה בפסול לא מהניא הזריקה לאפוקי מידי מעילה וסלקא ינו דעתך השתא דהוא הדין לזריקת פיגול

זריקה הנעשית בפסול להוציא מידי מעילה רישא מאי כלומר נימא הואיל וסיפא בחטאת רישא נמי בחטאת ו' דרישא היינו זריקת פיגול סיפא ודאי מסייע ליה כלומר וכו' ודאי ינו הוא סיפא מסייע ליה דילמא שאני זריקה דלאחר פיגול וקאמר מאי שגא ומשני הלנה דעביד צידים כו' לאו דוקא יטא תני זיה צידים אלא שע"י חסרון מעשה הוא לא מהניא זריקה לאפוקי מידי מעילה כו' ואס תאמר מה בכך אי לא מסייע סיפא מ"מ רישא מסייע ליה דהא על כרחך מיירי בחטאת ולאחר זריקה דאי בעולה מאי למימרא ואומר

הרב רבינו פרך דרישא ודאי יש לדחות דלא מסייע ליה ט' דלעיל מיירי בחטאת

במסגולין בחצי: ט'ן אלאמא שחל הפיגול: ט'ן כלומר מ"מ בשעת זריקה איגלאי: ט'ן וא"כ הכא דהק"ל אמאי: ט'ן לא א"י כדפרישית לעיל בשמעתא קמיתא דפשיטא הוא דגבי פיגול כיון דאם עליו לא ירדו דלא הוי כמאן דהוקניהו: ט'ן וסלקא דעתין אות'ך' נמחק: ט'ן סייעתא כמש' להדיא: ט'ן דאי דסיפא הוא פסייע: ט'ן לאו דוקא עביד בידים אלא: ט' ליה דלעולם אימא לך דמיירי:

ב) נראה דנ"ל ואפשרי חייב על הלזם משום מעילה וקשא וכו'.

ג) תקשי ליה נמי הא דאמרת עד דזריק לא הו' פיגול דלטעמיה נמי גבי תודה לא הו' פיגול גמור דאמר אילפא. בפרך כל הזבחים תנינא: מחלוקת דרבי יהודה וזכמים בשתי עבודות. ואוקמינן בגמ' כגון שאמר הרני שחט סימן ראשון לאורלו חוץ לזמנו